

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000002/2020
ORIGEN: 2000027/2016 - 00
NIG: 5300513120160000054

PARTS:

Apel·lant : Sr. **MLBS**

Procurador : Sra. **EAM**

Advocat : Sra. **MCM**

Apel·lat : Sra. **MRPS**

Advocat : Sra. **VDM**

Part : **MINISTERI FISCAL**

AUTE 054-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIERE**

Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**
Sr. **JAUME TOR PORTA**

Andorra la Vella, el 17 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 31-10-2019, requeia Aute amb la següent part dispositiva:

“Primer.- Autoritzar el trasllat del menor P AL Principat d’Andorra i procedir al seu ingrés al centre terapèutic ADRIMAR, amb l’obligació dels progenitors de subvenir l’esmentat centre.

A tal efecte, des del ministeri d’Afers Socials, Habitatge i Joventut es facilitaran les ajudes econòmiques, havent acceptat els progenitors.

Segon.- Que pel que fa referència als contactes familiars, el menor P podrà gaudir de visites de curta durada amb la progenitora durant el procés d’adaptació; que amb posterioritat, i sempre a parer dels tècnics del Serveis Socials, es treballaran els contactes fraternals i maternofilials amb la intervenció d’un educador social.

Tercer.- Que pel que fa als contactes paternofilials del Sr. MLBS amb el seu fill P, entenent-se aquests com visites i contactes telefònics, seran amb caràcter supervisat prop del Servei de Trobada Familiar (STF) en una periodicitat setmanal (7 dies) d’acord amb el compromís contret del Sr. MLBS de col·laborar amb els serveis socials.

Quart.- Que interessa que les visites del Sr. MLBS amb el seu altre fill, en N, puguin ser efectuades al Servei de Trobada Familiar (STF), també en una periodicitat setmanal duent-se de manera individual amb els seus fills, no de manera conjunta; a fi d’avaluar els serveis socials ambdues relacions paternofilials.

Que en tot moment, els menors han de ser controlats pels serveis socials, sempre que aquests ho considerin oportú.

Cinquè.- Notificar la present resolució judicial als progenitors a als seus representants processals, a la Direcció dels Serveis Socials del Ministeri d'Afers Socials, Habitatge i Joventut i al Magnífic Ministeri Fiscal”.

Segon.- Contra l'esmentada resolució s'alça la representació processal del Sr. MLBS i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions adreçades a aquesta Sala el dia 31-1-2020, sol·licita la seva revocació, i en el seu lloc es disposi el següent:

Un règim de visites amb ambdós menors, sense supervisió de dues visites setmanals d'almenys dues hores, així com caps de setmana alterns.

Subsidiàriament un règim de visites sense supervisió de dues visites setmanals d'almenys dues hores així com de cada dissabte i diumenge alterns o aquell règim que el Tribunal considerés més adient el tot amb al finalitat d'impulsar i afavorir una relació paternofilials que havia estat segmentada.

Un règim de contactes telefònics amb en N.

Un règim de visites amb ambdós menors en favor dels familiars paterns (germà major i àvia paterna) per evitar seguir privant-los sense motius de mantenir una relació familiar el més normalitzada possible.

Tercer.- La Sra. MRPS i el Ministeri Fiscal s'han oposat al recurs d'apel·lació plantejat i alhora pretenen la íntegra confirmació de la decisió recorreguda. Tanmateix la primera sol·licita que les costes ocasionades per recurs siguin imposades al seu promotor.

Quart.- Les parts han renunciat a la celebració del tràmit de vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La representació processal del Sr. MLBS interposa recurs d'apel·lació contra l'Aute dictat en la instància que fonamenta en els següents motius.

Denuncia que l'Aute recorregut havia comportat a la pràctica un clar retrocés de les modalitats de contacte que seguia quan el menor es trobava al centre PRISMA i que en tot cas, el règim que li era reconegut resultava contrari a l'interès superior del seu fill atès que no permetia uns contactes adequats amb en P.

En relació a en N considerava que el règim de contactes també era insuficient atès que continuava sense possibilitar-se contactes telefònics i això atès el temps transcorregut d'ençà la intervenció de serveis socials.

Insistia tanmateix en la necessitat de preveure els contactes dels menors amb la família paterna extensa (germà gran i àvia).

Segon.- ANTECEDENTS D'INTERÈS

En l'Aute dictat en data d'avui (rotlle TSJC-246/2019) hem tingut l'oportunitat de recordar les vicissituds més rellevants en que els menors P i N nascuts respectivament els dies 6-11-2004 i 29-3-2008 s'han pogut trobar d'ençà quan en el decurs de l'any 2016 eren apartats del seu nucli familiar i fins l'actualitat.

En aquesta resolució s'examina amb deteniment les modalitats de contacte d'en N amb el seu pare que s'amplien progressivament en un període de 3 mesos, amb vocació a la fi d'aquest, que el Batlle de menors pugui valorar novament la situació concurrent per tal d'ampliar, encara més, els contactes d'en N i el seu pare sempre i quan aquesta eventualitat no resulti perjudicial per al menor.

Tercer.- En atenció al que acaba de ser exposat, escau apreciar la pèrdua d'objecte del recurs articulat al respecte d'en N doncs tal i com ho avança el Ministeri Fiscal en les seves conclusions responsives, el règim de contactes ha estat valorat en aquest alçada i fixat per la nostre anterior decisió.

Quart.- Al respecte de les modalitats de contacte entre el Sr. MLBS i el seu fill P, escau amb caràcter preliminar constatar com la situació personal d'aquest darrer s'ha vist totalment modificada en relació a la que tenia quan es dictava la resolució recorreguda. En efecte mitjançant l'Aute de data 31-10-2019 s'acordava el seu retorn a Andorra i internament en un centre especialitzat de La Massana (ADRIAMAR). Posteriorment però i a iniciativa del menor, en P tornava al centre PRISMA de Zaragoza en considerar que el treball terapèutic realitzat en el mateix s'ajustava més a les seves necessitats.

En aquest context, el recurs ha perdut tot interès atès que en definitiva les modalitats de contacte que s'interessaven ho eren per raó de l'estada a Andorra d'en P. En l'actualitat el mateix però torna a trobar-se a l'Aragó, i en conseqüència la distància existent i el fet especialment que els dos germans es trobin allunyats impedeixen a hores d'ara un exercici conjunt de contactes entre els dos en les modalitats que el pare pretenia.

Malgrat el que acabem d'exposar, no podem passar per alt, de la mateixa manera que ja ho indicàvem en l'Aute dictat en el rotlle TSJC-246/2019 en relació amb en N, compartim amb el recurrent que els contactes entre P i el seu pare són molt limitats i impedeixen que aquest darrer pugui desenvolupar cap mena d'atribut dels que com a titular de la pàtria potestat al seu respecte juntament amb la mare, pot desenvolupar.

Com indicàvem en la constantment repetida resolució, *"Els contactes entre els fills menors i el pare o mare que no n'ostenta la custòdia, constitueixen l'al·legoria del*

vinde paterno o materno filial propi a la filiació, tot i contribuint al desenvolupament de llur personalitat afectiva respectiva. Aquests contactes indispensables, suposen un dret deure que pretén fomentar les relacions entre progenitor i fill, preservant el vinde afectiu que ha de presidir la relació entre ells intentant que els fills, malgrat la separació dels seus progenitors, es vegin afectats per aquesta realitat, en la menor proporció possible, especialment en aquelles situacions en que pot concórrer una clara manca d'entesa entre els pares, supòsits en que malauradament els contactes amb el progenitor no custodi poden veure's compromesos o dificultats.

Deixant de banda la naturalesa i interès legítim que el progenitor no custodi pot tenir alhora de mantenir relacions personals amb el seu fill, els contactes amb aquest suposen la llera a través de la qual desenvoluparà determinats atributs derivats del dret deure de la pàtria potestat. Aquest interès també concorre pel propi menor doncs en definitiva aquesta relació resulta imprescindible per assolir el seu desenvolupament integral. En efecte, la presència dels dos progenitors es fonamental per al creixement dels fills doncs suposen el suport de les seves respectives identifications, i així mateix resulta innegable que els menors que mantenen contactes i relacions amb ambdós progenitors assoliran el seu correcte desenvolupament integral amb major facilitat que aquells que malauradament s'han criat sota la figura d'un sol referent atès el buit afectiu que aquesta circumstància els comportarà en determinat moment de la seva vida. En aquest sentit l'art. 9.3 del Conveni sobre els drets dels infants de les Nacions unides del 20-11-1989, disposa: "Els Estats parts respecten el dret de l'infant separat dels seus pares o d'un d'ells de mantenir, de manera regular, relacions personals i contactes directes amb els seus pares, tret que això sigui contrari a l'interès superior de l'infant", i en la mateixa línia l'art. 34.2 de la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i els adolescents preveu: "Els infants i els adolescents tenen el dret a mantenir un contacte directe amb els progenitors amb els quals no convisquin, sempre en els termes establerts per la normativa aplicable i d'acord amb el seu interès superior". (Sentència TSJC-254/2019 de 27-02-20).

La necessitat de l'ampliació dels contactes no tant sols es veu justificada en l'interès del pare per a normalitzar la situació amb el seu fill, sinó que en P (a diferència d'en N) els reclama tot al llarg del procediment, havent-se pogut constatar com, especialment quan es trobava a Andorra (institució ADRIMAR) la qualitat de la seva relació era adequada sense apreciar-se cap objecció des d'aquesta perspectiva per a la seva potenciació.

Quant al fet que el Ministeri Fiscal consideri que era la pròpia conducta del pare en no voler-se avenir al pla de treball que des de la institució PRISMA era proposat (cfr. informe de 20-9-2019, foli 883), cal contextualitzar la raó de tal comportament. Els contactes entre el Sr. MLBS i el seu fill es veuen extraordinàriament limitats des de l'any 2016, i malgrat els esforços que el mateix pot haver efectuat, no s'han traduït en cap mena d'evolució en el sentit d'una normalització d'aquests el que permet comprendre l'ofuscació puntual que pot haver mostrat.

En conseqüència, considerem que a hores d'ara no concorre cap mena d'obstacle per a una ampliació progressiva dels contactes d'en P amb el seu pare. Aquests no obstant, amb la finalitat d'assegurar el doble grau de jurisdicció, hauran de ser fixats de manera immediata per la Batlle de Menors prèvia audiència de totes les parts implicades en el procediment, especialment en P, audiència d'altre part que atès el context actual existent per raó de la crisi sanitària en que ens trobem immersos podrà intervenir a través de vídeo conferència.

En conseqüència malgrat haver-se de desestimar el recurs d'apel·lació articulat pel Sr. MLBS per motius de la seva pèrdua d'objecte derivada de la modificació de les circumstàncies concurrents, ha de remetre's les actuacions a la Batlle de menors per tal de que determini els contactes entre pare i fill en atenció a les indicacions contingudes en el paràgraf anterior.

Cinquè.- Atesa la naturalesa familiar del present litigi no escau fer especial pronunciament en costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal del Sr. MLBS contra l'Aute de data 31-10-2019 quina part dispositiva confirmem tot i retornant les actuacions a l'Hble. Batlle de menors per tal de que prèvia audiència de totes les parts implicades en el procediment, determini de manera immediata unes modalitats de contacte acord a les indicacions realitzades al llarg de la present resolució.

No escau fer pronunciament al respecte de les costes ocasionades ena questa alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-